

יוצאים ל-

THE VILLAGE

גריל

כמו בימים הטובים!

„הוילאג“ • בית הגריל • טל' 475550
תחנת הרלק פז, ליד הכפר הירוק.

אמנות

תדל להיות ריאליסטי, אך העלו חרס בידם. כימעט כל העבודות זעקו „הצילוי“, שיבואו ויגאלו אותן מהבושה. צורת העבודה היתה כשל ציור מופשט, המתחפש לריאליסטי. יוצאי-דופן ובלט משכמו ומעלה היה ציורו של שימעון אבני, בו תיאר בשחור-אפור-לבן את אמו וסבתו. היתה זו הפנינה של התערוכה.

תערוכה שניה, מהממת ברמתה הירודה, היתה תערוכת „הים“ בי בית אריאלה. מלבד הקומה הראי שונה, בה הוצגו עבודות ברמה, של אהרון גלעדי ואלכסנדר בוגן, גובב בקומה השניה אוסף של ציורים שהזכירו את שוק האמנות בשדרות ח'ן הנערך שם מדי שנה. אולי יש בשתי תערוכות אלה

בצורה זו הופכת העבודה הקבוצי תית פוריה ומהנה.

היא מלמדת גם הדפס רשת. על ההדפס בשחור-לבן היא נותנת להם לצייר בצבעים. התוצאות הנהדרות מעידות על יכולתם וכשרם של ילדים פגועי-מוח אלה. תערוכתה הקודמת, בגלריה רות 1979 בתל-אביב, כללה ברובה הדפסים; אולם מאז שהיא מלמדת את הילדים את תורת ההדפסים, נטשה אותה לחלוטין ומתרכזת בציורי הצבע.

חוויה היתה לגיירה בעת שלמדה אמנות בסמינר דתי לבנות. לבנות היה מותר לצייר פנים, אך לא עיי רום. נירה נתנה לבנות חופש בי טוי, שנחשב מוקצה בעיני מימסד בית-הספר. הליכה לתערוכות נח

האתגר - בדים גדולים

בגלל העובדה שאת תערוכתה החדשה, המוצגת בגלריה ארבל, ציירה נירה חורב בחורף, מורכב בים רוב נושאי ציוריה מנופי פנים, דוממים וגשמים. את הדוגמניות היא מציינת בסטודיו של מורה לשעבר, ולאחרונה, היא מספרת, יש לה דוגמנית רוסיה המתפשטת עירום, אך נשארת, למרבה הפלא, בגרביה השחורות...

הבדים הצבעוניים, המרתקים את עין המבקרים בכניסה לתערוכה, עשויים בסיגנון מופשט, הקרוב לציוריו של שימעון אבני, אך מכלי לים נושאים פיגורטיביים. ככל שהי ציורים מופשטים יותר — כן רב כוחם ויופיים. לתמהים מהיכן שאי בה הציירת הצעירה המוכשרת את המקורות לעושר האסתטי בי ציוריה, יש תשובה. נירה חורב נולדה בבוסטון, ב-1952. בהיותה בכיתה ז' חזרה לארץ, התעקשה ללמוד בתיכון בעל מגמת אמנות. גות. היה זה תיכון ויצ"ו. את השר כלחה האמנותית הרחיבה בעת ש למדה במוסד אבני, כמה חודשים לפני גיוסה. בעת שירותה הצבאי למדה אצל רוזנבלום, ומכאן הקשר שלה לריאליזם, שלא פג עד היום. היא חושבת אותו ל„אביה הרוחני“.

את הבדים הגדולים אהבה תמיד, וראתה בהם אתגר. תמיד חיפשה משהו נוסף, מעבר לרגיל ולמי מוצע.

כריות צבעוניות. אחרי מילי חמת יום-הכיפורים, שבה נהרג בעי לה, החליטה ללמוד אמנות במדר

הרי פדום של אריה וים תחושה של ביזבוז

נירה חורב בעבודתה עירום חצי-מופשט

שבה מיותרת בעיני שאר המורים. נירה נחשבה מהפכנית, ואולי עקב כך הסתיימה עבודתה שם. בקרוב היא עתידה לשוב ולחבוש את ספי סל הלימודים בבוסטון, בזכות מילי גה, כדי להשלים את החסר לה.

המטרה: הנושא

אופנה חדשה פשתה בקרב האמינים בארץ: לצאת עם תערוכות של קבוצות אמנים, שהמשותף ביניהם הוא רצונם להציג ותו לא. מה עושים לשם כך? מוצאים כבר איזשהו נושא (מחווה לחישה, או סתם „הים“) ויוצאים לדרך. שתי תערוכות כאלה הוצגו לאחרונה. בין הצופים היו שהטילו ספק בעצם הרעיון: אפפה אותם תחושה של ביזבוז זמן של המבקרים והציירים גם יחד.

הראשונה שבהם היתה התערוכה „מחווה לריאליזם“ בגלריה עמליה ארבל. עבודות של ציירי מופשט מובהקים, שניסו ככוח להיאחז בי קרנות המיזבוח, כדי „לתפוס“ עוד תערוכה. הם ציירו בסיגנון המש

שה למורים לציור. שם היתה תל-מידתם של רפי לביא ורן שחורי. העובדה שלא הושפעה מסיגנונם ושמרנה על ייחודה האמנותי, מעידה, בניגוד לכל ה„רפי לביא ורן שחורי הקטנים“, שהיא יודעת מה היא רוצה. אחרי שלוש שנים נסעה לבוסטון, והתקבלה ללימודי אמנות במוסדיון לאמנויות יפות (שהוא הגדול והחשוב ביותר בבוסטון, עיר האוניברסיטות). אחרי שרכשה תואר שני באמנות ותואר ראשון בציור, חינוך מיוחד — היא מיישמת את המיטען הרציני שלכשה בהוראה בבית-ספר של אילין לילדים נפגעי עימות.

היא התקבלה לעבודה בתפקיד מורה לציור ומלאכה, אך למעשה יישמה בשיעוריה את כל הידע שהי ביאה עימה מארצות-הברית. לדוגמה: כשהיא נותנת לילדים לגזור כריות צבעוניות מפסות אריג, הרי שהם יוצרים כמעט ציורים מגורי הבד. את הילדים היא מלמדת בציור, מושיבה אותם ליד גליון נייר גדול, וכל ילד מצייר חלק אחר בציור, בנושא שבתרו יחדיו.

„בימוי יפה ביותר. הנאה מושלמת“
NEW YORK DAILY NEWS „לאורך כל הסרט“
„הישג לקולנוע האמריקאי. סיסי ספייסק מהממת בהופעתה“
COSMOPOLITAN MAGAZINE

מועמד ל-7 פרסי אוסקר כיוצרת הסרט הטוב ביותר והשחקנית הטובה ביותר

התו של נורה הפתח

„COAL MINER'S DAUGHTER“

מבוסס על ספרה האוטוביוגרפי של זמרת הקאנטרי לורטה לין עם **סיסי ספייסק** זוכת פרס האוסקר 1980 טומי לי ג'ונס • בוורלי ד'אנג'לו

שבוע 2 • בכורה ארצית • קולנוע „תבלת“ תל-אביב

אלכסנדר בוגן עבודות ברמה גבוהה

כדי לפזר את המיתוס בדבר אמנות מעולה הנוצרת בישראל בכמויות, יחסית למיספר תושביה. כמות אולי כן, אך מה עם האיכות?

מראה מבעד לחלון

קצת קשה להיות בתו של אחד מבכירי הציירים בישראל ולהיות ציירת בעת ובעונה אחת. חרף עידודו המתמיד של האב, הצייר